

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 14/12 79. Første behandling 18/1 80. Betænkning 8/5 80).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 113 stemmer mod 17; 5 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af:

Forslag til værnepligtslov.

(Lovforslag nr. L 110. Fremsat 24/1 80. Første behandling 8/2 80. Betænkning 9/5 80).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Madsen (V):

Venstre beklager, at det af tekniske grunde ikke har været muligt at stille ændringsforslag til omstruktureringen af udskrivningskredsene. Det ville have været den logiske måde at prøve at få ændret en ellers rimelig modernisering af noget bestående på, og vi finder mange positive ting i oprettelsen af en værnepligtsstyrelse. Det, vi i venstre har været betænkelige ved, var den centralisering, der efter bemærkningerne vil blive resultatet af rationaliseringen, og her var jo specielt Bornholm og Fyn i farezonen. Vi har i svaret på spørgsmål nr. 24 fået vished for, at Bornholm, hvor jo særlige forhold gør sig gældende, hvad angår beredskab og mobilisering, fortsat skal have opretholdt sin særlige skræddersyede ordning, måske med en mindre omsyning. Men for Fynsområdet har det desværre ligget meget tungt med at finde forståelse hos ministeren og hos andre politiske partier.

I bemærkningerne til lovforslaget får vi oplyst i kroner, hvor meget man sparer ved at nedlægge kontoret på Fyn, og i svaret på spørgsmål nr. 34 får vi et billede af, hvad nedlæggelsen af Fynskontoret vil sige i kroner og øre, hvad angår kilometerpenge og dagpenge. Sammenligner man her udgifterne for 1979 med de beregnede udgifter for 1981, ser det jo bestikkende ens ud, men nu vil 1979-kroner og 1981-kroner jo aldrig være ens. Jeg må også sætte et spørgsmålstegn ved, om de nævnte fire overnatninger pr. uge holder stik: hvis man skal starte en session i Odense kl. 8 om morgenen en mandag morgen, tror jeg nok, man skal hjemmefra søndag aften allerede; så der bliver altså fem overnatninger pr. uge. De forøgede udgifter efter 11 timers reglen er heller ikke medregnet.

Vi vil også sætte et spørgsmålstegn ved den samlede besparelse på de 1,6 mill. kr. om året ved nedsættelse af personaleforbruget, for dels står der i bemærkningerne, at det skal ske ved naturlig afgang, og det vil sige, at det er noget, der først indhentes over

[Mette Madsen]

en årrække, dels står der udtrykkeligt, at personaleforbruget muligvis vil blive påvirket i opadgående retning som følge af, at rejsetid fra den 1. april 1980 fuldt ud skal medregnes i arbejdstiden.

Man kan måske nok synes, at det i disse dage, da man her fra talerstolen og i denne sal diskuterer milliardbeløb, med disse tal er nede i småtingsafdelingen, men netop fordi det er så små beløb, der her er tale om, beløb, der måske endda vil vise sig at være besparelser i den blå luft, finder venstre det uacceptabelt, at man berøver et lokalområde en statsinstitution, en aktivitet, der var en levende del af dette samfund og fungerede til befolkningens tilfredshed. Derfor har vi i betænkningen ønsket at henstille til værnepligtsstyrelsen, at man bevarer 3. udskrivningskreds og betjeningen af Fynsområdet fra kontoret i Svendborg.

Arentoft (FP):

Vi har også i et svar fået oplyst, at det er meget få personlige henvendelser, der sker til sessionskontorerne, så i virkeligheden kunne det være, at det allerbedste havde været, hvis man havde centeret det hele omkring ét kontor og sendt sessionshold ud derfra. Men jeg kan altså ikke forstå venstres specielle interesse i Svendborgkontoret, hvorfor der er stillet et hav af spørgsmål om Svendborgkontoret; det virker ejendommeligt.

Dræbye (RV):

Det radikale venstre kan tiltræde lovforlaget, som det foreligger, men jeg kan alligevel ikke lade være med at beklage, at en enkelt ting ikke er kommet med i lovforlaget.

Det er sådan, at man i forbindelse med sessionerne har et lægt element, hvor ikke-militære, ikke juridisk kyndige skal følge sessionernes afvikling og være medlemmer af sessionen. Der er en tradition for, at dette er kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer, men i og med, at kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer jo i de senere år har fået pålagt en lang række andre byrder, kan man nok tvivle på, ikke om de møder op til de sessioner, som de er blevet bedt om, men om de i tilstrækkelig grad har mulighed for at fungere som medlemmer af sessionen. Det er i hvert fald min erfaring – og jeg redegjorde også

for det ved første behandling – at man fordele sessionerne på et sådant antal amtsråds- og kommunalbestyrelsesmedlemmer, at de dårligt kan huske reglerne fra den ene gang til den anden, og at de derfor ikke virker som noget særlig effektivt lægt element på sessionen. Derfor havde vi gerne set, at man havde udstrakt retten til at udpege medlemmer af sessionen til at omfatte alle, således at man ikke havde begrænset de valgbare til alene at være amtsrådsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det kunne udmærket godt være praktiseret, og det ville have lettet arbejdsbyrden på de folkevalgte.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige i anledning af de bemærkninger, fru Mette Madsen kom med vedrørende nedlæggelsen af kontoret i Svendborg, at man ikke skal se væk fra, at det ud over den konstaterede besparelse ved at nedlægge kontorlokalerne er en forudsætning for den samlede besparelse på 2 mill. kr., at man kan foretage en mandskabsreduktion på i alt 18 personer, og nedlæggelsen af kontoret i Svendborg er en forudsætning for, at man kan komme så langt.

Jeg kan ikke uden videre påstå, at tæt op imod halvdelen af besparelsen opnås ved at nedlægge kontoret i Svendborg, men det er i hvert fald betydelig mere end de 170.000 kr., som er den årlige driftsudgift ved selve kontoret, og så må det blive min opgave at administrere inden for 2 mill. kr. mindre efter vedtagelsen ved tredje behandling om nogle dage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–6, ændringsforslag nr. 1, § 7, således ændret, og §§ 8–15

vedtoges uden afstemning.

§ 16

vedtoges med 107 stemmer mod 19.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 16 udgår, var dermed forkastet.

§§ 17–20

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3, § 21, således ændret, og §§ 22-42

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslag nr. L 157. Fremsat 28/2 80. Første behandling 19/3 80. Betænkning 8/5 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dræbye (RV):

Vi har i betænkningen oplyst, at vi ville redegøre for vores stilling her ved anden behandling, og jeg skal med det samme sige, at vi vil støtte lovforslaget, men at vi også vil støtte det ændringsforslag fra SF, som går ud på at fastlægge en regel om, at de midler, der stilles til rådighed til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, skal fordeles mellem kønnene i forhold til det antal arbejdsløse, der er af de to køn. Vi synes, dette er en hensigt, som også er udtrykt både af ministeren og af andre i forbindelse med behandlingen af spørgsmålet, men vi synes, det er fornuftigt at få det fastslået også i lovgivningen.

Jeg skal derudover knytte et par enkelte andre bemærkninger til lovforslaget, som det nu foreligger. Det er endda et spørgsmål, om det er til selve lovforslaget, for det er jo så åbent i sin karakter, at det i realiteten alene stiller nogle penge til rådighed og angiver nogle brede overskrifter for, hvorledes disse penge kan bruges, og under lovgivningen ligger der en lang række foranstaltninger og nu også de forsøg med en ungdomsgarantiordning, som bliver iværksat i Århus og Storstrøms amter.

Uanset at vi altså kan gå ind for lovforslaget med det ændringsforslag, som SF har stillet, er situationen den, at vi bestemt ikke mener, at der ikke er en række problemer med iværksættelsen af de foranstaltninger, som det offentlige vil gøre imod ungdomsarbejdsløsheden, og jeg skal pege på et par af dem, som vi finder er mest alvorlige.

Det er sådan – og det kan man regne sig til ud fra det materiale, der er fremlagt for udvalget – at de beløb, der i den enkelte kommune er til rådighed for den enkelte ungdomsarbejdsløse, varierer ret så betydeligt fra kommune til kommune. Den gennemgang, jeg har foretaget, viser, at der i hvert fald er en forskel på 12.000 kr. pr. ungdomsarbejdsløs – eller fra niveau 3.000 kr. pr. ungdomsarbejdsløs i de kommuner, der har de mindste beløb, og til niveau 15.000 kr. pr. ungdomsarbejdsløs i de kommuner, der har det højeste niveau.

Det er altså en af konsekvenserne af den måde, man stiller de midler til rådighed på, og vi synes nok, at det er en konsekvens, som må mane noget til eftertanke. Der er ikke nogen tvivl om, at man får lidt mere ud af pengene ved at have 5 gange så mange penge til rådighed pr. ungdomsarbejdsløs, og at det kan give nogle forskelle fra kommune til kommune af en betydelig størrelsesorden.

Det er også givet, at det for en række af de kommuner, der altså har relativt få beløb til rådighed pr. ungdomsarbejdsløs, kunne have været attraktivt, om staten var gået ind og mere direkte havde støttet dem, hvis de så i øvrigt tilvejebragte yderligere beløb.

Vi har bemærket de svar, der er kommet i den anledning, hvor ministeren har slået fast, at det også kunne give nogle uheldige konsekvenser i retning af at fastlåse de foranstaltninger, som man ville foretage, til bestemte beskæftigelsesprojekter i kommunerne, hvis